

om den tekniske Udførelse enten af Standsfer eller af Kanoner, erkjender jeg, at jeg ikke er sagkyndig, og skal nok holde mig tilbage, men derom er der ikke Tale her. Der er her kun Tale om, at vi skulle bevilge disse Penge, og til Bedømmelsen deraf ere vi selv sagkyndige nok. Der er imidlertid en anden Side af Sagen, som for mig er mere alvorlig, og det er den Maade, hvorpaa den meget ærede Ordfører i Dag motiverede sin Stilling til den; det er overhovedet det, som har bragt mig til at tage Ordet og at tale med i denne Sag. Da jeg faae Forlangendet paa Endringsforslagslisten, skal jeg ikke negte, at jeg tog mig det ganske let; thi da jeg faae, at ikke et eneste af Flertallets Medlemmer, hvis Navne vi ellers ere saa vante til at se, stod under dette Endringsforslag, var jeg ganske tryk; men efterat jeg i Dag har hørt den ærede Ordfører, skal jeg ikke negte, at jeg ikke mere er saa tryk som før. Hvis jeg nemlig ikke meget misforstod den ærede Ordfører, har han ikke sagt, at han var imod en saadan Bevilling, hvad jeg fuldstændig havde været forvisset om; thi jeg antog, at den ærede Ordfører var imod en saadan Bevilling, saalænge det ikke var kommet til en almindelig Revision af hele vort Hærvæsen. Derved kan jeg forstaa, at et saadant Spørgsmaal kan komme under Overveielse, og at det der maaske kan være paa sin Plads, at vi gaa ind paa en saadan Bevilling; men hvis jeg, som sagt, ikke misforstod den ærede Ordfører, gav han Krigsministeren Anvisning paa, hvorledes han skulde bære sig ad for endnu i denne Session at faae den forlangte Bevilling. Det forekom mig nemlig, at han, om han end ikke kunde tilraade, at man gif ind paa, eller selv vilde gaa ind paa det Forslag, her foreligger, gav, om ikke umiskjendelig at forstaa, saa dog i det Mindste Anvisning paa, at man kunde søge Bevillingen ved særlig Lov. Hvis det altsaa virkelig er den ærede Krigsministers Alvor, at han vil have disse Penge, staar der kun tilbage for ham at komme med en særlig Lov derom; da har han efter min Opfattelse den ærede Ordførers Tilslutning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) antydede, at han havde forstaaet den ærede Ordfører paa samme Maade, og i ethvert Fald er det ikke nogen Misforstaaelse, at det sidstnævnte ærede Medlem har givet Krigsministeren Anvisning paa at følge den Vej, men det anser jeg for i høieste Grad farligt. Dersom det er Meningen, at vi ad den Vej skulle komme til det Resultat at bevilge Pengene, faae jeg hellere, at vi gjorde det strax i Aften, end at vi skulle sidde her til Naaste, og dog alligevel ende med at bevilge Pengene. Jeg frygter for, mine Herrer, at vi, naar Krigsministeren først faar Smag paa at tage os med Storm paa denne Maade, kunne faae Lov til at sidde her til Pintse og faae Kjøbenhavns Befæstning med samt de 100 Milli-

oner Kr. (Munsterhed). Ja, mine Herrer, de skulle ikke lade saa haant herom, thi det er ikke godt at vide, hvorledes det kan gaa. De vide jo nok, mine Herrer, at naar man først rækker en vis Mand sin Finger, saa tager han hele Haanden, og jeg for mit Bekommende vil hellere passe at have Fingeren i Behold end ristikere hele Haanden. Det er min alvorlige Mening, at give vi først den høitærede Krigsminister Anvisning paa at faae sin Billie, naar vi kunne blive siddende og i 14 Dage eller i Uger gruble over Krigsministerens Motiver, vil han faae Blod paa Tanden, og vi ville da faae mere med i Kjøbet. Hvad skulde vel bevæge ham til Andet? Lad os tænke Tanken helt ud. Tror man, at han, naar han ser, at denne Repræsentation er saa let at komme ud af det med, skulde faae i Sinde at ombytte den med en anden, som Vælgerne sende herind til Efteraaret? Nei, jeg tror ikke, at Krigsministeren er saa ensfoldig. Naar han ser, hvor langt han kan komme med den nuværende Repræsentation, vil han helst søge sine Planer gennemførte strax. Jeg havde egentlig antaget, at de fleste Medlemmer helst vilde have opfat dette Spørgsmaal om Krigsberebshab og Forberedelser til Krig, indtil Vælgerne havde talt et Ord med, men ved Vedtagelsen af et Forslag som dette er man paa gode Veie til at hjælpe Krigsministeren og Regjeringen i det Hele til at faae sine Planer gennemførte. Jeg vil ikke haabe, at det gaar saaledes; dertil har Sagen en for mig altsor alvorlig Side, men efter at jeg i Dag har hørt den ærede Ordfører, og efterat jeg derpaa har hørt det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) med en overordentlig Veltaalenhed, hvori jeg naturligvis ikke kan maale mig med ham, belægge sine Ord saa yndig, skulde det ikke undre mig, om Nogle allerede vare paa Vej til at mene, at der dog var Noget i Forslaget. Hvis jeg med mine Ord kunde bidrage til at afværge, at saadanne Tanker indfænge sig hos ærede Medlemmer, var min Hensigt naaet. Er der Nogen, som tror, at han ikke vil kunne modstaa Fristelsen til at gaa ind paa dette Forslag, naar vi følge den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds i deres Anvisning paa senere at anstille Overveielser over Krigsministerens Motiver, hør han hellere stemme for Forslaget i Aften. Lad os saa gaa i Døden lige saa godt først som sidst; da er det ikke værd at vente, indtil det ærede Medlem for Aasted Amts 2den Valgkreds (Sagd) vil følge os. Lad os saa strax gaa i Aften; vi blive da færdige til den Tid, der er bestemt — thi den er jo bestemt — og lad os ikke sætte Regjeringen i den mangelfulde Forlegenhed for anden Gang at skulle henvende sig til Hans Majestæt Kongen om Tillabelse til at lade os sidde her endnu længere. Ee de Herrer derimod visse paa at kunne modstaa alle Overveielser, der komme til Orde gennem det ærede Medlem for Veile Amts 2den